

تجزیه و تحلیل تغییرات مکانی سرعت نفوذ خاک در منطقه شاورور

سوفیا بارانی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز، Sophia_barani@yahoo.com

احمد فرخیان فیروزی

استادیار دانشگاه شهید چمران اهواز، [@scu.ac.irA_farrokhian](mailto:scu.ac.irA_farrokhian)

پیوند پاپن

کارشناس ارشد خاکشناسی، سازمان آب و برق خوزستان، Payvand_p2006@yahoo.com

چکیده

نفوذپذیری یکی از ویژگی‌های فیزیکی خاک است که در آبیاری، زهکشی و هیدرولوژی، در اندازه گیری میزان رواناب، تغذیه مصنوعی سفره های آب زیرزمینی و محاسبه سرعت پیشروی در سطح خاک به عنوان یک پارامتر ورودی همواره مورد نیاز است. این تحقیق با هدف تجزیه و تحلیل توزیع مکانی سرعت نفوذ خاک در منطقه شاورور (در استان خوزستان) صورت گرفته است. در این پژوهش تعداد ۱۰۵ نمونه خاک بر روی شبکه منظم با فواصل 1×1 کیلومتری نمونه برداری شده است. برای انجام آزمایش از روش استوانه مضاعف و با ۳ تکرار بهره گرفته شده است که از میانگین ۳ تکرار استفاده شد. ضریب تغییرات برابر $13/02$ درصد بود. بعد از آنالیزهای زمین آماری و تعیین تغییرنا متغیر جهت تخمین از روش کریجینگ استفاده شد. متغیر هدایت هیدرولیکی اشباع خاک دارای وابستگی مکانی متوسطی می باشد. با توجه به I^2 های بدست آمده، بهترین مدل، گوسی می باشد.

واژه های کلیدی: تغییرات مکانی، سرعت نفوذ، زمین آمار، تغییرنا، کریجینگ

مقدمه

با وجود تلاش هایی که در طبقه بندی خاک، به منظور تفکیک و طبقه بندی خاک های با ویژگی های مشابه انجام گرفته است، تغییرپذیری در مکان و زمان، همچنان یکی از ویژگی های خاک شناخته می شود. تغییرپذیری خصوصیات خاک در مزارع، اغلب به وسیله روش های آمار کلاسیک بیان می شوند که در آن، فرض بر توزیع تصادفی تغییرات درون واحدهای نقشه می باشد (کمبردلا و همکاران، ۱۹۹۴). شاخه ای از علم آمار کاربردی به نام زمین آمار، قادر به ارائه مجموعه وسیعی از تخمین گرهای

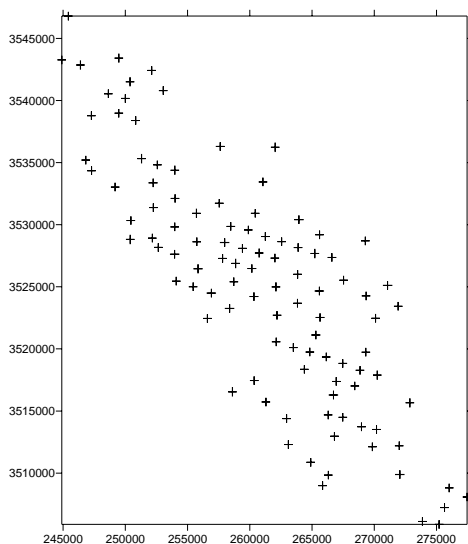
آماري به منظور برآورد خصوصيت مورد نظر در مكان‌هاي نمونه‌برداري نشده با استفاده از اطلاعات حاصل از نقاط نمونه‌برداري شده مي‌باشد (برگس و وبستر، ۱۹۸۰؛ حسني پاك، ۱۹۹۸).

يكي از مهمترين ابزارهاي اساسي زمين آمار، جهت بررسي تغييرات مكاني، تغييرنماي خصوصيات خاك است. پارامترهاي تغييرنما، مشتمل بر دامنه تأثير، سقف و اثر قطعه‌اي مي‌باشد. اين پارامترها نقش كليدي را در تكنيك ميان‌يابي كريجينگ ايفا مي‌كنند. كريجينگ، تكنيكي است كه با بكارگيري خصوصيات ساختاري تغييرنما و مقادير داده‌هاي اوليه، تخمين‌هاي بهينه و ناريب از متغيرهاي ناحيه‌اي در مكان‌هاي نمونه‌برداري نشده ارائه مي‌نمايد (ايساك و سريواستاو، ۱۹۸۹).

گاليشان و همكاران (۱۹۹۲)، نيز از روش‌هاي كريجينگ براي برآورد هدايت هيدروليكي در زهكش زير زميني ۳۵۰۰۰ هكتار از اراضي دلتاي نيل استفاده كردند. بررسي آن‌ها، نشانگر ساختار مكاني خوب هدايت هيدروليكي در خاك‌هاي آبرفتي آن منطقه است.

سرعت نفوذ (IR) و هدايت هيدروليكي اشباع خاك (Ks) بيشترين تغييرات زمين آماری و آماری را بين خصوصيات فيزيكي و هيدروليكي خاك دارند (بوش و وست، ۱۹۹۸؛ ارساهين، ۲۰۰۳؛ تسگای و هيل، ۱۹۹۸).

با توجه به مشكلات موجود در ميان‌يابي و تخمين متغير سرعت نفوذ، كه نياز به هزينه و زمان زيادي دارد، از تكنيك‌هاي زمين آماری در جهت تعيين تغييرات مكاني اين خصوصيت خاك در منطقه شاوور استفاده شده است.



شكل (۱): الگوی نمونه برداری و موقعیت نمونه‌ها در منطقه مورد مطالعه

مواد و روش‌ها

اين تحقيق در محدوده‌اي با وسعت تقريبي ۵۶۴۰۰ هكتار كه جزء دشت‌هاي رسوبي قديمي رودخانه‌هاي دز و كرخه مي‌باشد، انجام شده است. اراضي طرح شاوور در استان خوزستان و در نواری به طول ۵۵ كيلومتر و عرض ۸ تا ۱۶ كيلومتر محدود شده است. مختصات جغرافيايي منطقه بين $48^{\circ} 18'$ تا $48^{\circ} 40'$ طول شرقي و $31^{\circ} 39'$ تا $31^{\circ} 53'$ عرض شمالي مي‌باشد.

برای انجام آزمایشات نفوذپذیری خاك سطحی تعداد ۱۰۵ نقطه بر اساس نقشه منطقه با استفاده از روش استوانه مضاعف و با ۳ تکرار اندازه‌گیری شد كه در محاسبات، از میانگین ۳ تکرار استفاده شد. نفوذ آب به خاك ابتدا به علت خشك بودن خاك‌ها زياد است ولی به تدریج كه به حالت اشباع، نزديك مي‌شود، مقدار آن كم شده و در حالت اشباع به صورت ثابت و يكنواخت در خواهد آمد. به طور معمول مقدار آبي كه در حالت اشباع در خاك نفوذ مي‌نمايد، نشان دهنده ميزان نفوذپذيري آب در خاك مي‌باشد كه به اين مقدار، نفوذپذيري پايه مي‌گویند، كه در اين تحقيق از آن استفاده شده است.

بعد از اطمینان حاصل کردن از نرمال بودن داده‌ها، اقدام به تجزیه و تحلیل ساختار تغییرات مکانی با استفاده از تغییرنا صورت گرفت. تغییرنا، تغییرات فاصله‌ای یا ساختار تغییرپذیری یک متغیر خاص را نشان داده و از ابزارهای اساسی زمین آمار، جهت بررسی تغییرات مکانی خصوصیات خاک می‌باشد (ایساک و سرواستاو، ۱۹۸۹). برای تغییرنا می‌توان به صورت اثر قطعه‌ای، حد آستانه و دامنه مؤثر بیان کرد. اثر قطعه‌ای بیان کننده مؤلفه غیرساختاری (تصادفی) واریانس می‌باشد. حد آستانه، تقریبی از واریانس کل را ارائه نموده و مقدار دامنه، بیانگر فاصله‌ای است که در ماورای آن نمونه‌ها را می‌توان مستقل از یکدیگر به حساب آورد (محمدی، ۲۰۰۶). درجه وابستگی مکانی از تقسیم واریانس اثر قطعه‌ای به واریانس کل (آستانه) ضرب در ۱۰۰ به دست می‌آید. اگر نسبت کمتر از ۲۵ درصد باشد، متغیر دارای کلاس وابستگی مکانی قوی می‌باشد، اگر نسبت بین ۲۵ تا ۷۵ درصد باشد، متغیر کلاس وابستگی مکانی متوسط دارد و اگر نسبت بیش از ۷۵ درصد باشد، متغیر کلاس وابستگی مکانی ضعیفی دارد (کمبردلا، مورمان، پارکین، کارلن، تورو، کنپکا، ۱۹۹۴).

در این پژوهش، واریوگرام‌های تجربی متغیر مورد مطالعه با استفاده از نرم‌افزار GS^+ (7.5.1) برازش داده شده و با استفاده از نرم‌افزار Variowin 2.2 (پنتیر، ۱۹۹۶)، تغییرنا رویه تهیه شد. پس از تعیین پارامترهای مدل بر اساس حداقل کردن وزن‌دهی مجموع مربع انحراف بین مقادیر مشاهده و محاسبه شده، عمل کریجینگ به وسیله وزن‌های محاسبه شده برای هر نقطه با استفاده از معادله (۱) انجام گرفت:

$$\hat{Z}(x) = \sum_{i=1}^n \lambda_i x Z_i(x_i) \quad (1)$$

که در آن، λ_i وزن متغیر در نقاط اندازه‌گیری شده و $Z(x_i)$ مقدار متغیر در نقاط اندازه‌گیری شده است (محمدی و همکاران، ۲۰۰۸). کریجینگ، تکنیک میان‌یابی یک متغیر در نواحی نمونه‌برداری نشده به کمک مقادیر متغیر در نقاط نمونه‌برداری شده مجاور و وزن‌های تعیین شده توسط مدل واریوگرام می‌باشد (محمدی، ۲۰۰۶). نقشه‌های هم‌میزان نیز به وسیله نرم‌افزار Surfer 8 تهیه شد.

نتایج و بحث

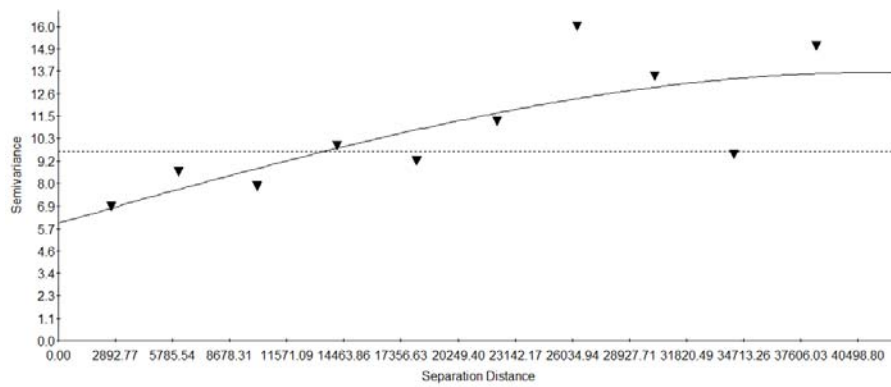
خلاصه‌ای از آمارهای توصیفی مورد نظر در جدول ۱ گردآوری شده‌اند.

جدول (۱): خلاصه آماری داده‌های مربوط به سرعت نفوذ (IR) در منطقه مورد مطالعه

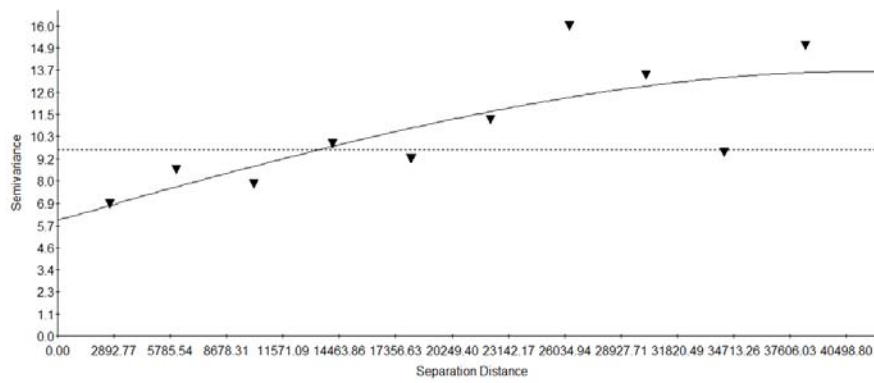
متغیر	واحد	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف استاندارد	ضریب تغییرات (/)
Ks	Cm/hr	۰/۰۷	۲۴/۹۸	۲/۳۷۲	۳/۰۹۱	۱۳/۰۲

میانگین نفوذپذیری خاک سطحی $3/72 \text{ cm.hr}^{-1}$ و ضریب تغییر ۱۳/۰۲ درصد می‌باشد. محمدی و همکاران (۲۰۰۸) میزان میانگین و ضریب تغییر متغیر مورد نظر را در منطقه مورد آزمایش، $4/31 \text{ cm.hr}^{-1}$ و ۷۲ درصد به دست آوردند. تغییرناهای نفوذپذیری خاک سطحی در شکل ۲ و پارامترهای مربوطه در جدول ۲ ارائه گردیده‌است. نتیجه حاصل از تغییرناهای تجربی نشان می‌دهد که اثر قطعه‌ای در مدل گوسی با ۶۰۹ از بقیه بیشتر بوده و همچنین میزان دامنه وابستگی مکانی در مدل نمایی با ۸۲۱۵۰ بیشترین میزان می‌باشد. نسبت اثر قطعه‌ای به سقف در مدل نمایی برابر ۰/۷۶۱ است که نمایانگر کلاس ساختار مکانی ضعیف و در مدل کروی، خطی و گوسی برابر ۰/۵ است که نشان‌دهنده ساختار مکانی متوسط می‌باشد.

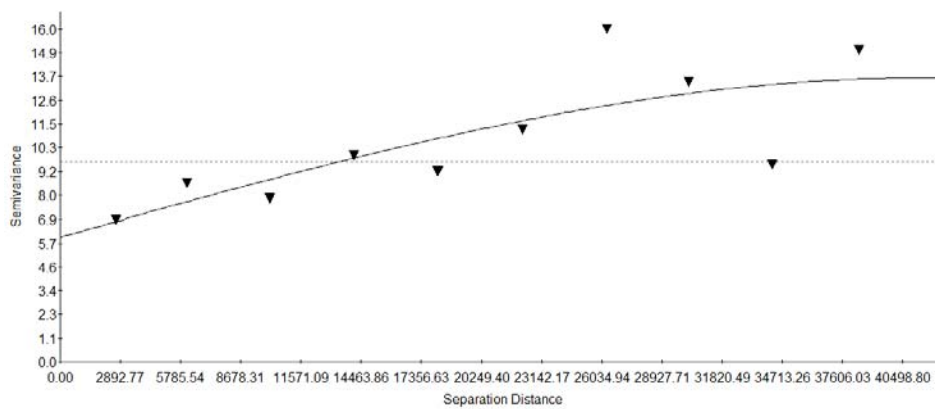
(الف)



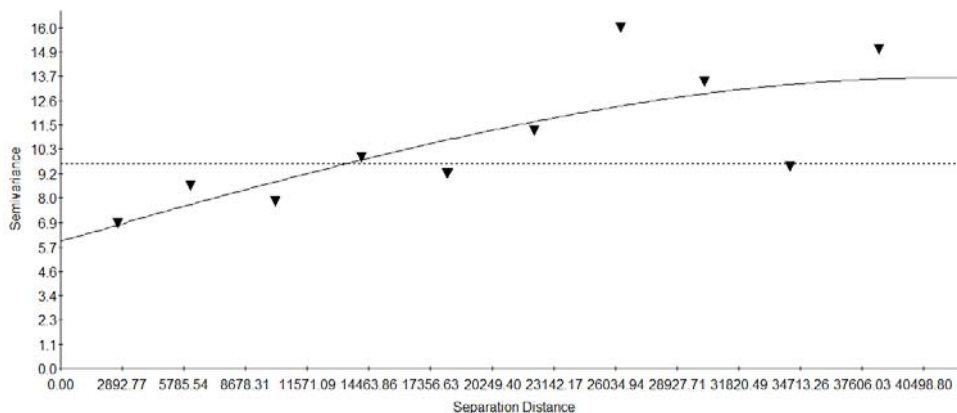
(ب)



(ج)



(د)

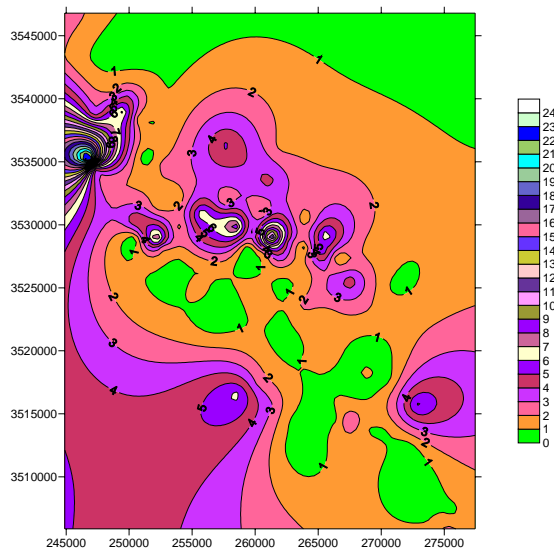


شکل (۲): تغییر نمای همه جهته سرعت نفوذ الف) کروی، ب) نمایی، ج) خطی، د) گوسی

جدول (۲) پارامترهای مدل‌های تغییرنمای خصوصیت هدایت هیدرولیکی خاک منطقه مورد مطالعه

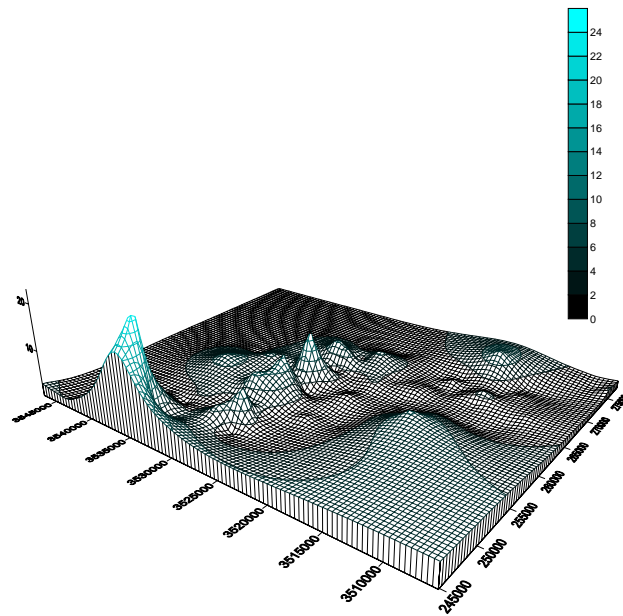
R ²	کلاس وابستگی مکانی	اثر قطعه‌ای		سقف	دامنه	مدل
		سقف	سقف			
0.۵۹۵	متوسط	۰.۵۶	۶.۰۱	۱۳.۶۸	۴۱۲۸۰	کروی
0.۵۸۵	ضعیف	۰.۷۶	۶.۴۵	۲۶.۹۴	۸۲۱۵۰	نمایی
0.۶۰۶	متوسط	۰.۵	۶.۹	۱۳.۸۱	۲۰۲۱۰	گوسی
0.۵۷۵	متوسط	۰.۵۲	۶.۸۱	۱۴.۲۹	۳۸۴۰۴.۳۸	خطی

شکل ۳، نقشه میانمایی شده سرعت نفوذ خاک منطقه با استفاده از روش کریجینگ است که با نرم‌افزار Surfer 8 رسم شده است. همانطور که مشاهده می‌کنید، در بعضی نقاط، فاصله بین خطوط کم بوده که می‌تواند ناشی از عدم همگونی بافت خاک باشد و در برخی قسمت‌ها، فاصله بین خطوط زیاد بوده که نشان دهنده همگونی بیشتر نفوذپذیری خاک منطقه است.



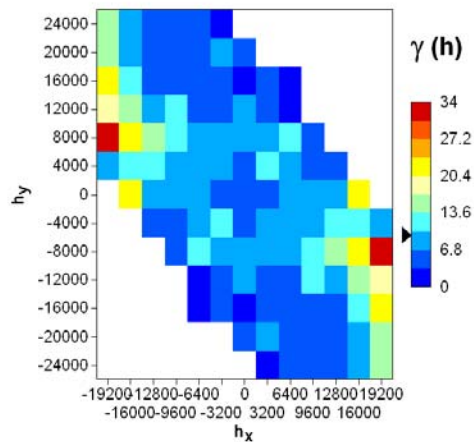
شکل (۳): نقشه میانمایی سرعت نفوذ خاک منطقه با استفاده از کریجینگ معمولی

شکل ۴ نیز، سطح میانبایی شده این فاکتور را بر مبنای کریجینگ نشان می‌دهد.



شکل ۴- سطح میانبایی شده سرعت نفوذ خاک منطقه با استفاده از کریجینگ معمولی

همچنین به منظور تشخیص همسانگردی در کریجینگ از تغییرنمای سطحی استفاده گردید. همانطور که در شکل ۵ مشاهده می‌کنید، متغیر همسانگردی را نشان می‌دهد.



شکل ۵) تغییرنمای سطحی سرعت نفوذ خاک

نتیجه‌گیری

برآورد مستقیم برخی از پارامترهای خاک مانند سرعت نفوذ خاک، مشکل و هزینه بر است. به همین دلیل می‌توان با استفاده از روش‌های زمین آماری، با صرفه‌جویی در وقت و هزینه، تخمین مناسبی از پارامتر مورد نظر در منطقه انجام داد. تحقیق حاضر در منطقه مورد نظر نشان می‌دهد که سرعت نفوذ آب در خاک، دارای وابستگی مکانی متوسطی می‌باشد. تغییر نماهای تجربی

دارای دامنه تأثیر مشخصی بودند که نشان دهنده وجود ساختار مکانی می‌باشند که به معنای عدم وجود روند هستند. بهترین مدل برازش داده شده، مدل گوسی است.

تقدیر و تشکر

در پایان نویسندگان این مقاله از سازمان آب و برق خوزستان و دفتر تحقیقات و استانداردهای شبکه های آبیاری و زهکشی تشکر و قدردانی می نمایند.

منابع

۱. مهدیان، م. ۱۳۸۳. کاربرد زمین آمار در زهکشی. سومین کارگاه فنی-زهکشی: ۷۵-۸۹.
۲. متقیان، ح. کریمی، الف. محمدی، ج. ۱۳۸۷. تجزیه و تحلیل تغییرات مکانی برخی از ویژگی های فیزیکی و هیدرولیکی خاک در مقیاس حوزه آبخیز. مجله آب و خاک (علوم و صنایع کشاورزی) ۲۲(۲): ۴۴۶-۴۳۲.
۳. محمدی، ج. ۱۳۸۵. پدومتری ۲ (آمار مکانی). انتشارات پلک: ۴۵۳.
۴. گزارش مطالعات خاکشناسی نیمه تفصیلی دقیق و گزارشات مطالعات لایه بندی شاوور ، سازمان اب و برق خوزستان
5. Bosh, D.D. and West, L.T. 1998. Hydraulic conductivity variability for two sandy soil. Soil Sci. Soc. Am. J. 62: 90-98
6. Burgess, T.M., and Webster, R. 1980. Optimal interpolation and isarithmic mapping of soil properties. I- The semi-variogram and Punctual kriging. soil science journal. 31: 315-331.
7. Cambardella, C.A., Moorman, T.B., Novak, J.M., Parkin, T.B., Karlen, D.L., Turco, R.F., and Konopka, A.E. 1994. Field-Scale variability of soil properties I central Iowa soils. Soil Sci. Soc. A. M. J. 58: 1501-1511.
8. Ersahin, S. 2003. Comparing ordinary kriging and cokriging to estimate infiltration rate. Soil Sci. Soc. Am. J. 67: 1848-1855.
9. Golden Software Inc., 2000. Surface Mapping System, Surfer 7.02, Colorado, USA
10. Gallichand, J. & D. Marcotte, & J. Caren. 1993. comparison of several interpolates for smoothing hydraulic conductivity data in south west Iran. Transactions of the ASAE. 36(6): 1687-1693
11. Hasani-Pak, A.A. 1998. Geostatistics. Tehran university press. 360P
12. Issaks, E.H., and Srivastava, R.M. 1989. An introduction to applied geostatistic. Oxford university press. New York. 561P.
13. Pannatier, Y. 1996. VARIOWIN: Software for spatial data analysis in 2D. Statistics and computing series, Springer-Verlag, Berlin.
14. Tsegaye, T. and Hill, R.L. 1998. Intensive tillage effects on spatial variability of soil physical properties. Soil sci. 16(2): 143-154